

Откакто съм се върнала в България, едно нещо страшно ме сащисва - от едния български корнер, до другия ъглов - всички много обичат България, при това силно! Наред с колата, децата, жената и футбола. Ама него май трябваше на първо място да го сложа, че родина може и да се смени, съпругата също, возилото и то в купа, хлапетата да се осиновят, но да сте чули някой фен да си е сменил любимия отбор? Никога! Та родината е нещо, което ние, българите, силно обичаме, тачим и милеем за нея.

Навремето в социзданията имаше едни рубрики, дето ни учеха, преди да се оженим, как да разпознаем дали гаджето ни лъже, или наистина ни обича. Та там съветвах: вие по думите не се лъжете, то всеки може да каже „Обичам те“, то това е най-лесното, вие гледайте действията, те са важните. По делата им ще ги познаете! И затова съм сащисана. Странна е някак си тази наша любов, сегашна българска. Както си обича страната българинът, и току метне малко боклук връз природата ѝ. То не му стига тази силна обич, вземе, че нацъфка из фасадите на българските блокове самоизфабрикувани барачки, доукраси ги с прашасали буркани, пусне мръсно поизбелели перденца и накрая вземе, че удари родолюбив патос с четката, та мацне боичка на фасадата - задължително в тонално несъгласие на съседната. То това обаче го правят големите родолюбци, по-малките изобщо дотам не стигат. За тях България е до прага на апартаментчето, колата, жената и децата. А, и айде наше, гооол! Дай ракията, къде е ключекчийката?! Майната ви, к'во ме интересува кой сади домати. Аз нали съм си добре. Всеки да се спасява сам и кой както може. К'во ми пука, че това е един вид неуважение към съседите. К'во ми пука, че турист види ли го това, и втори път няма да стъпи в България и не само това, ами и ще вика - пълно с цигани в тази страна. Малкият родолюбец и на

красивите градини в центъра на Варна няма да с

е зарадва, през селския му акъл няма да просветне „Ей, че красота! Я да искам цяла Варна така да се разкраси“, щото нали много обичаме всичко българско и родно!

Иначе наляво и надясно всеки нашенец си умира да обича България. Обича я, и то много силно. Обича я и докато си замезва с шопска, забъркана с турски домати, македонски краставици, гръцки чушки. Силно я тачи, докато си бърка таратора с кисело мляко, дето по света го наричат гръцко. Обича я, и то как, докато забърква румънското брашно с турска мая, яде френски хляб (между другото, какво стана с нашия хубав фабричен – тежък, с хрускаво запечена коричка?), американските пилета, канадското месо и... все претъпкани с нитрати и пестициди, дето и за животните не стават. Гордо се тупа в гърдите де-що се сети, че едно време беше най-големият износител на домати и електричество, че то, както е тръгнало, и токът скоро на вносно ще заискри и ще ни стопля.

За фалшивите и разводнени перилни препарати и шампоани, че и на двойни цени,

произведени кой знае къде из чуждите държави и само пакетирани у нас, пък съвсем да не отваряме дума. Щото ние за вносното си мрем да се продаваме. Обаче ако питаш дали обичаме България - „Обичам. Обичам всичко българско и родно“. Може и само пакетирано тук да е. И после умилени и затрогнати заради тази пуста обич вземем, че пуснем нежна, по турски образец чалга на кючекчийско фонче, та за по-голям кеф на чужденците вземем, та си разголим и българските момичета да се трудят по масите (и не само там) из заведенията, щото, като сме продали и затрили всички заводи, от какво друго да печелим? И чай шукарие, пала манкааа! Веселба да има.

„Биг брадър“ да ни учи на морал и чест в семейството... Ами то, както е тръгнало, чуждите граждани ще вземат да заобичат България повече от нас. Ама защо пък не? Продават си боклуците тук, купиха всички заводи, за да си носят пачките в тяхната си родина и да си я правят по-красива, децата си по-изучени и нахранени, та утре те да знаят как да окрадат по-добре чуждите... Пък ние дали от простотия или алчност, дали от мързел или недисциплинираност, докато обичаме България и силно мразим вразите й... глупаво се хилим на голотиите и порнографията, залели всичко българско и родно, докато изпразват джобовете ни.

Докато бях в Испания, май само веднъж видях испанците да развяват националните си байраци по телевизии и улици. Беше като спечелиха световната купа по футбол. Иначе и те много си обичат родината. Ама тихо и кротко, без много патос и думи. Обичат я с ум и знания. И нали са си твърде умни, знаят си, че колкото повече примъкнат в родината си, толкова повече ще има и за вкъщи. Знаят си, че за да са пълни техните банки, техни трябва и да са заводите. Я иди се пробвай да им унищожеш доматеното или каквото си решиш производство, та да им докараш българско. Опитай нещо като бизнес да завъртиш, та да видиш как испанецът брани неговата си територия. Пазят си я така, както си пазят дома, жената, децата, морала и производството. Е, за футбола... там в любовта всички са еднакви. Заради обичта си към Испания и дома си, но и заради туристическия бизнес, дето изхранва например цяла Андалусия, красят къщите си, окопават градинките, изхвърлят боклуците си само и единствено в разделените кофи за боклук, и то само вечер. И пак заради тези туристи и банковите им сметки, но и заради собствените си нужди да живеят красиво, застилат неплодната си почва с

килими с присадена трева, цветя и палми. Намерили са начин да докарат вода за безводните си язовири. Затова и печелят добре, и живеят добре. И затова са горди.

Испанец дъщеря си сервитьорка няма да прати, ще прати сина си. А ако се случи поради бедност да отиде щерката, то тя ще е с дълга пола и с черна дълга престилка - нещо като сервитьорска униформа там. Испанките не са особено красиви. Е, има и изключения, но никога не са с вид на добре употребена проститутка. В нито един новинарски вестник или сериозна телевизия жените не си показват циците, както в много от нашите шоу програми. Боже опази! Те, испанците, скандал цяла седмица вихриха заради дневна дискотека, обявила конкурс за „Мис Къса пола“. То не бяха телевизионни диспути, интервюта с педагози, родители, известни личности и самите деца , то не бяха вестникарски първи страници... месеци тази нещастна дневна дискотека беше оплута и заклеймена като сексистка и многоооо зловредна. Накрая то се знае забраниха конкурса... и дискотеката също. Та в Испания един билборд на леко разголена манекенка едва не фалира предприятие за дограма. Няма голи снимки на жени и конкурсите за мис не са единственото им забавление. Защото испанецът обича родината си и както си я обича - тихо и без много думи, се грижи да я направи най-красивата на света. Защото отдавна се знае, че красотата е удоволствие за душата, но и добри пари носи. Иначе България е красива, да ме извинят испанците, по-красива е от тяхната родина, само дето ние от простотия или от мързел не знаем как да се възползваме, че и да се радваме на тази красота.

Милена Марева
за вестник "Народно дело"
22/23 май 2010

Копирането на материалите и снимките разрешено.Позоваването задължително.